

13e Jaargang
Nummer 117
Januari 1990

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

Dorpsblad voor en door Blaricommers.
Uitgave van de Stichting Dorpsblad Blaricum.
Redactie: E. vd. Elsaker, A.M. vd. Harst-
Sol, J. Juffer, A. Lindeman-Strengtholt, G.
Lugtenburg, J.H. Rigter, C. de Vlieger, A.J.Th.
van Zon.
Eindredactie: V. Vlasman-Brenninkmeijer.
Adres voor toezending kopij: Melkweg 10A,
1261 GV Blaricum, tel. 15716.
Voor advertentieopdrachten: D. de Graaff-
Viehoff, Torenlaan 53, 1261 GC Blaricum,
tel. 83593.
Druk: J. van Gestel & Zn. B.V., Laren N.H.

AGENDA

Nederheem
25 jan. 20.00 uur Raadsvergadering
12 febr. 20.00 uur Commissie Welzijn
13 febr. 20.00 uur Commissie Ruimtelijke
Ordening
14 febr. 19.30 uur Commissie Algemene
Bestuurszaken
14 febr. 20.30 uur Commissie Financiën
22 febr. 20.00 uur Raadsvergadering

Dorpshuis De Blaercom
2 febr. 20.00-22.00 uur Interne repetitie
Blaricums Orkest
6 febr. 19.30-20.30 uur Rechtskundig
Spreekuur
9 febr. 20.00-22.00 uur Openbare repetitie
Blaricums Orkest
20 febr. 19.30-20.30 uur Rechtskundig
Spreekuur

Bernardusschool
15 febr. Oud papier, inzamelactie

B.V.V.
26 jan. 20.00 uur Klaverjassen
2 febr. 20.00 uur Bingo
23 febr. 20.00 uur Klaverjassen

R.K. Vrouwengilde
21 febr. Thema-avond: 20.00 uur. Spreker:
Pater Seef Konijn (koffiekamer R.K. Pas-
tone)

Ned. Vereniging van Huisvrouwen
30 jan. 10.00 uur Dia lezing "Water om te
overleven"; Kerklaan 41, Laren

K.M.T.P.
6, 13 en 20 febr. 20.00 uur Cursus Bloem-
schikken met droogbloemen. Witte kerkje,
Kon. Wilhelminalaan 27 te Naarden.
Kosten: f 30,- (leden) / f 37,50 (niet-leden).
Materiaal aanwezig voor eigen rekening.
Aanmelden/informatie mev. E. Cornelis-
sen, tel. 02159-47819

19 febr. 20.15 uur Lezing met dia's over; niet
allerdaagse vaste planten op zandgrond.
"Trefpunt", Ceintuurbaan/hoek Lorentzweg
te Bussum.

EEN GLOEDNIEUW ZIEKENHUIS OM DE HOEK

een gesprek met de heer Teun van Willigen, architect

OP UW GEZONDHEID

Teun van Willigen is een serieuze man. Hoe kan het ook anders, denk je tijdens een gesprek met hem: hij is ook met een bloedernstige zaak bezig en draagt een grote verantwoordelijkheid met de bouw van het STREEKZIEKENHUIS GOOI-NOORD. Hij haast zich echter ogenblikkelijk, uiterst bescheiden, te verklaren, dat hij 'maar' de architect is en dat het team van zijn bedrijf, de architectengroep Duintjer b.v. en de verschillende adviseurs al het werk met hem doen en delen.

Bescheiden, dat is hij in hoge mate en als ik hem daarop wijs, wimpelt hij dat weer heel bescheiden van de hand.

Teun van Willigen, geboren in 1936 in de Bommelerwaard in een familie van aannemers. Grootvader, vader, broers... Zijn vader had bedacht dat deze zoon ambtenaar zou moeten worden, maar Teun zelf had allang in z'n hoofd wat hij wel wilde! Na zijn opleiding aan de H.T.S. studeerde hij aan de Academie voor Bouwkunst in Tilburg en rondde daar het H.B.O. (Hoger Bouwkunst Onderricht) in de kortst mogelijke tijd (6 jaar) af. Na zijn stageperiode en diensttijd, als jonge architect met "H.B.O., B.N.A." achter zijn naam, kwam Teun van Willigen bij de architectengroep Duintjer b.v. in Amsterdam in loondienst. Hij is daar nu een der drie directeurs en tevens medeingeenaar.

Blaricumse perikelen

De Duintjer-groep heeft ondermeer 14 ziekenhuizen op zijn naam staan, waarvan het AMC met 220.000 m² en 1000 bedden het grootste, het Anthonie van Leeuwenhoek Ziekenhuis en het Adreas Ziekenhuis. Gooi-Noord met 38.000 m² (444 bedden) noemt men middelgroot. Andere specialiteiten van de Duintjer-groep zijn utiliteits-bouwwerken als Raadhuisen, Culturele Centra, Banken en Provinciehuizen. Men is nu alweer bezig met de volgende uitdaging, het Bronovo Ziekenhuis in Den Haag en het ziekenhuis 'de Baronie' in Breda. Over Gooi-Noord is de heer Van Willigen heel enthousiast. "Blaricum krijgt een prachtige ziekenhuis om de hoek, een aanwinst voor het hele dorp in vele opzichten." Hij vertelt: "Deze opdracht sprak me zeer aan, temeer daar het 't eerste project was, dat geheel nieuw onder mijn leiding gebouwd wordt. Ons Bureau heeft al veel veranderingen, uitbreidingen en renovaties uitgevoerd. Nu is dit helemaal mijn eigen visie en inzicht. In het begin-ik ben er al sinds 1981 mee bezig- werd de opdracht zwaar overschaduw door... laten we het maar de 'Blaricumse perikelen' noemen, onnoemelijk veel problemen. De voorbereidingsstadium was daardoor ook veel langer dan gebruikelijk. Maar daar denk ik nu niet meer aan."

Het was een geweldige uitdaging om binnen de stedenbouwkundige bepalingen een ziekenhuis te ontwerpen naar het uitvoerige programma van eisen, dat bovendien 'patient-vriendelijk' moet zijn, een min of meer 'nieuw' begrip, dat bij het ontwerp zeer belangrijk is. Dan is er nog de bereikbaarheid van het ziekenhuis

badkamers, kantoortjes enz. Vervolgens de kamers zelf ingedeeld. Bureaus, bedden, kasten, wastafels, elektrische aansluitingen, verduisteringen, zonneweringen en ga maar door".

Hij legt uitvoerig uit hoe belangrijk de vele adviseurs zijn die men heeft aangetrokken voor het project. Zij maken ontwerpen, tekeningen en berekeningen voor hun specialismen, zoals voor de constructies, de electrotechniek, de werktuigbouwkundige installaties, waaronder bijvoorbeeld de keukens vallen als onderdeel. (hierover een volgende keer meer in Hei & Wei).

Het bureau Duintjer heeft eigen binnenhuis-architecten die de gehele afwerking van de binnenkant verzorgen (i.c. de heer Ton Loos) en dat in nauwe samenwerking met Teun van Willigen doen. Deze legt uit, dat je op dit gebied helemaal op elkaar afgestemd moet zijn, omdat het anders eigenlijk onbegonnen werk is.

"We hebben binnen in 't gebouw de kleur van alle vloeren, of die nu van steen zijn of van linoleum, licht, zandkleurig gehouden. Rustig. De wanden gebroken wit, de plinten en kozijnen worden donkerblauw afgekaderd. Aangezien het gebouw bestaat uit een structuur met twee kernen, hebben we deze, in verband met duidelijke oriëntatie, door kleuren onderscheiden. Ze worden steenrood en korenblauw betegeld. Ton Loos, de binnenhuis-architect en ik hebben zeer gelijkgestemde ideeën over de inrichting en de kleuren. Gelukkig!" Hij lacht (alweer) bescheiden. Het uitzoeken van kleuren, naast 1001 zaken, is een heel belangrijk iets. Spreien, kastdeuren, stoelen, verlichting, noem maar op, een niet voor te stellen hoeveelheid besluiten moeten worden genomen om de zieke en zijn verzorgenden zich te zinnertijd zo goed mogelijk te laten voelen.

Langzaam en gestadig hebben wij het ziekenhuis uit de zeer diepe bouwput omhoog zien rijzen, achter gigantische bergen zand vandaan. Nu is het gebouw inmiddels 'dicht' en wordt drooggestookt. Er wordt gewerkt van jewelste, één grote mierenhoop. De eerste verpleegafdelingen zijn al in maart klaar om vervolgens schoongemaakt en ingericht te gaan worden. Teun van Willigen vertelt "als je gaat ontwerpen komt er ontzaglijk veel op je af. Naast het programma van eisen zijn er een niet te tellen aantal bepalingen waar je aan moet voldoen en rekening mee moet houden. In een later stadium hebben we een procedure van groot-naar-klein ingevoerd, een soort vlekkenplan, ook conform het programma van eisen voor het hele complex en goedgekeurd door het Ministerie.

Per verdieping zijn we gaan indelen, hebben dus bepaald welke afdeling daar of daar zou gaan komen, als 'vlek'. Daarna weer een volgende fase: de vlekken indelen met kamers,

"Wat vindt hij bij dit alles het leukste, het fijnste werk?" vraag ik hem en je krijgt duidelijk het idee, dat hij dat maar een moeilijke of misschien wel domme vraag vindt! Nadenkend zegt hij "het leukst is het bouwen zelf, de ruimten te zien ontstaan, de ervaringen van anderen te horen, hoe het werkt, hoe het uitpakt."

Je kent alles natuurlijk wel van je tekeningen, maar als het visueel wordt voor de mensen is dat heel wat. Het totale eindresultaat te mogen zien... een werksituatie te hebben gecreëerd waar de mensen zich echt thuis voelen en een goede accommodatie voor de patiënten, zij die blijven en die van de 'day care', dat is belangrijk. Het gebouw moet goed zijn, als het echt klaar is ben ik pas gelukkig."

Durf en visie

Er is bijzonder veel inspraak geweest van de werkers uit de drie samen-te smelten ziekenhuizen. "Het is leuk om gezamenlijk te iets te komen en besluiten te nemen, het samen uitzoeken... Hoewel, soms ook wel weer best moeilijk. Er is ook een interieurcommissie ingesteld, die helpt mee-denken over allerlei inrichtingszaken, keuze gordijnen, meubels, spreien en dergelijke. Afwerkingszaken voor het laatst."

Je moet een enorme durf en visie hebben als architect om van die geweldige grote gebouwen neer te zetten...

Hij: "Je besteedt meer dan honderd miljoen gulden gemeenschapsgeld in het geval van Gooi-Noord. (800 miljoen AMC!) Dat vraagt zeker een grote verantwoordelijkheid. Maar het is mijn vak nu eenmaal..."

Het ziekenhuis is logisch gegroeid. Ik denk dat de mensen zich er zullen thuisvoelen en dat het goed zal functioneren. Het is sober gebouwd, niet alleen vanwege de financiën, maar ook omdat het de stijl van ons Bureau is. Voor het publiek zijn er geweldige nieuwe faciliteiten... in een groter ziekenhuis kan zoveel meer dan in drie kleinere, men zal ervan versteld staan te zijn."

Gaat u nu iedere dag even kijken of alles wel goed gaat?

"Nee hoor, een, twee keer per week. Er zijn drie permanente toezichthouders op het terrein aanwezig die nauwlettend op de uitwerking van ieder detail toezien. Er wordt veel vergaderd ook, er is altijd nog wel iets om te lossen. De samsmsmelting van zoveel facetten waaruit een ziekenhuis wordt opgebouwd, moet geleidelijk, vlekkenloos gaan". Teun van Willigen houdt het allemaal goed in de gaten. Vooral kalm. Hij vindt zijn zo drukke leven eigenlijk niet eens zo druk! "Je moet goed geordend leven" zegt hij. "Ik ben 'n efficient mens, dan kan je veel werk aan. Mijn bureau is altijd schoon".

Er is al zoveel gebeurd, zoveel klaar, maar er moet ook nog zoveel gedaan worden, uitgewerkt, afgerond, uitgekend, doorgepraat, ingepast... Handen uit de mouwen, heet het voorlopig nog. Want wat te denken wanneer al dat werk klaar is en er dan ook nog verhuisd moet gaan worden, van drie naar één! Wat een gigantische organisatie zal dat worden. Wij Blaricommers kunnen ons voorlopig 'rustig' gaan opwarmen en gaan verheugen. EEN ZIEKENHUIS OM DE HOEK, wie heeft er nu een gloednieuw, hypermodern ziekenhuis zo dicht bij huis? Ooh, als het aan velen van ons had gelegen, was het er niet gekomen, echt niet... maar te zinnertijd met een pittig, acuut blindedampje zal menigen wel anders piepen. Op 9 november 1990 zal Gooi-Noord opgeleverd worden en gaan functioneren. Wij zullen er te zinnertijd diep dankbaar voor zijn, dankbaar ook voor het werk van velen met visie.

1990 is nog maar net begonnen. Voor Blaricum wordt het 't jaar van Gooi-Noord. OP UW GEZONDHEID!

a.l.s.

Teun van Willigen,
architect

In 1989 uitgereikte Koninklijke Onderscheidingen

A.J.A. Oomens, Onder den Dael 27, Ridder O.N., 18 januari 1989;
mw. J. van der Bilt-Plasnik, Matthijssenhoutweg 26, Eremedaille O.N. in goud, 16 april 1989;
M.G.G. Oostvogel, Fransepap 26, Officier O.N., 28 april 1989;
H.J. Parson, Emmerek 51, Eremedaille O.N. in goud met de zwaarden, 28 april 1989;
G.P.J. Schouten, Eemnesserweg 39a, Officier O.N., 28 april 1989;
E. Schuurman, Verbindingsweg 9, Eremedaille O.N. in brons, 28 april 1989;
G.H. Eggenkamp, Fransepap 6, Eremedaille O.N. in goud, 7 juni 1989;
J.A. van Kraay, Bergweg 58, Eremedaille O.N. in zilver, 6 september 1989;
P. Vermede, Noolseweg 21, Ridder O.N., 5 oktober 1989;
drs. A.J. Bosse, Bussummerweg 14, Officier O.N., 31 oktober 1989;
B.G.M. van der Schaal, Kerkpad 28, Eremedaille O.N. in goud, 3 november 1989;
J. Kuyjt, Noolseweg 57, Ridder O.N., 12 december 1989.

